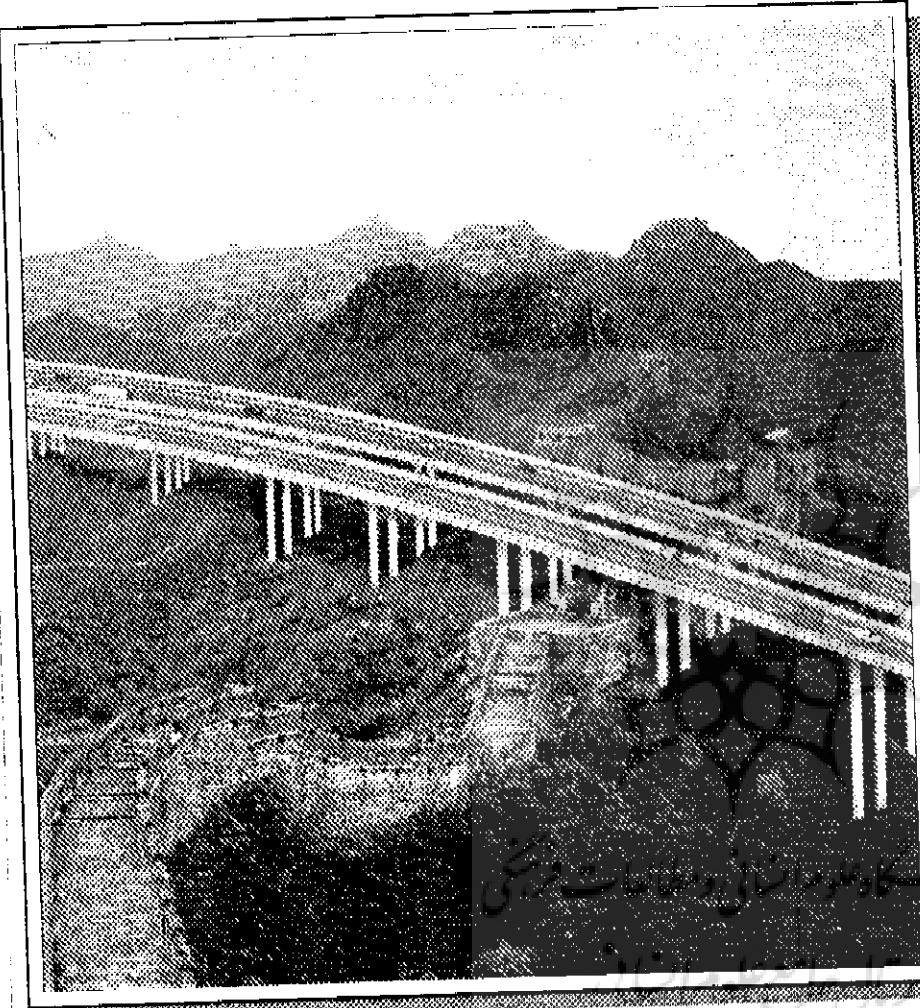

چین و قدرت عضویت در سازمان تجارت جهانی

مقدمه مترجم

در ایران، آقای محسن نوربخش، رئیس سازمان مسکن و آقای کلاتری، وزیر کشاورزی، از هاداران دو آتش پیوستن هرچه زودتر ایران به سازمان تجارت جهانی هستند. هماندیشان آن دو در سیاست سالاران جمهوری اسلامی ایران کم نیستند. عده‌ای از دولتمردان هم به امید و قرع یک معجزه اقتصادی عجالتاً به این پیوستن توجهی ندارد. مقاله‌ای که در زیر مطالعه می‌فرمایید، از صفحات ۱۳ و ۱۴ هفته‌نامه اکونومیست که در حقیقت سرمقاله هفته سوم نوامبر آن نشریه بود، انتخاب شده است. محتوای این سرمقاله گویای پیجیدگی‌های پیوستن چین به سازمان تجارت جهانی است. این مقاله می‌تواند برای همه کسانی که به اقتصاد و آینده ایران می‌اندیشند، آموزنده باشد. (عنوان مقاله اکونومیست «شکاف در دیوار چین است» و عنوان فوق را مباراکی ترجمه مقاومت انتخاب کردایم).

زمانی بسیار میان فرانکلین، داشمند و سیاستمدار آمریکایی گفت: «هیچ ملتی با تجارت و داد و ستد نابود نمی‌شود.» اما باید دید تجارت بر کل نظام سیاسی یک حکومت چه تأثیری می‌گذارد؟ این پرسش اساسی است به ویژه که با امضای قرارداد تجاری بین آمریکا و چین اهمیت بیشتری پیدا کرده است. این قرارداد تجاری که در میانه ماه نوامبر امضا شد راه را برای عضویت چین در سازمان تجارت جهانی هموار می‌سازد.

این قرارداد شماری از پرسش‌های دیگر را هم طرح می‌کند. آیا بیل کلینتون خواهد توانست این قرارداد را از تصویب کنگره آمریکا بگذراند؟ اگر پاسخ آری است، آیا چین را می‌توان وادر کرد تا طبق قوانین سازمان تجارت جهانی عمل کند؟

کمونیسم چینی با عضویت این کشور در سازمان جهانی تجارت تقویت خواهد شد - یعنی آن طور که رهبران چین امید دارند - یا به وسیله آن نابود خواهد شد - یعنی آن طور که بسیاری از فرانکلین‌آرزو داشت.

به طور کلی، علایم گویای آن است که چین وضع خود را بهبود خواهد بخشید و تبدیل به احسن خواهد شد.

اما پاسخ پرسش‌های بالا هرچه باشد، توافق آمریکا و چین بسیار مهم بود و اگر دولت چین حتی به نیمی از وعده‌های خود عمل کند،

یا کارشناسی‌های چین در درون سازمان تجارت جهانی این سازمان را فرو خواهد پاشاند؟ آیا واقعاً چین توان جامه عمل پوشاندن به وعده‌های «گشودن بازارهایش» را دارد؟

این مقاومت محافظه‌کاران، اصلاح طلبان را که تحت رهبری «جیانگ زمین» رئیس جمهور و «زو رونگچی» هستند، سرنگون خواهد کرد؟ آیا پیامد

نایابدی اقتصادی حاصل از ورود چین به سازمان تجارت جهانی برای شهروندان این کشور غیرقابل تحمل نخواهد بود.

به هر حال پرسش اصلی این است که آیا

به حدی برسد که قوه قضاییه بتواند مستقل از حزب کمونیست شکل گیرد و با تصمیمات حزبی دست و پنجه نرم کند و آنها را به چالش بطلبد. حزب کمونیست هم به نوبه خود، همراه با کم شدن تسلطش بر مردم چین مجبور می‌شود نیازهای تازه‌ای را طرح کند. برای مثال، حزب کمونیست و دولت چین برای باکسازی الودگی‌های باقی مانده از صنایع دولتی به وضع مالیات‌های جدید ملزم می‌شوند، زیرا منبع درآمد دیگری برای دولت و حزب به غیر از مالیات وجود ندارد. در مواردی، حتی برای تأمین جیره‌ها و کمک‌های دولتی به مردم فقیر دولت مجبور به اخذ مالیات‌های اضافی از افتخار پردرآمدی می‌شود که از هم‌اکنون خلاص این نوع مالیات‌ها وجود آن فقرها محسوس است. حُب! اگر مردم چنین مالیات‌هایی بپردازند، توقعات دیگر از دولت خود که حتماً باید برگزیده اراده خود آنها باشد، خواهد

تجارت برای چین متزلتی بسیار عالی در میان کشورهای صنعتی که اکثر چینی‌ها خود را سزاوار آن به ارمغان خواهد آورد. دیگری بحثی است که خیلی هم عملی و فوری به نظر می‌رسد و آن اینکه چین با پیوستن به سازمان تجارت جهانی استقال را افزایش خواهد داد و سیل سرمایه‌های خارجی را به سوی خود جذب خواهد کرد.

البته حزب کمونیست چین محاسبات دقیق خود را انجام داده تا در چنین اوضاع و احوالی همچنان در رأس قدرت بماند. این روزها، قابل دسترس کردن رفاه سنگ محک مشروعيت حزب کمونیست چین است. تاکنون اندیشه‌ای برای چگونه قابل دسترس کردن رفاه برای همه ارائه نشده است. اما مسایل مربوط به بیکاری و بخش‌های دولتی ورشکسته رویه افزایش است. خلاصه کیم، پیوستن به سازمان تجارت جهانی برای چین یک قمار است؛ قماری که شاید در آن

چشم‌انداز اقتصادی چین بهبود خواهد یافت. آزادسازی اقتصاد چین بهنه فراخ این کشور را فرا می‌گیرد. و قرار است تصمیمات سهمی تا زمان عضویت رسمی چین در سازمان تجارت جهانی کشیده شود. که بیش از یک سال به درازا نخواهد کشید به اجرا گذاشته شوند.

البته همه مردم چین از تعییرات و اصلاحات چین سود نمی‌برند. به ویژه کشاورزان فقیر چین که اکثر آنها کشت و زرع در قطعه زمینی کوچک امرار معاش می‌کنند، اکنون خود را در رو در روی رقابت با کشاورزی کارآمد آمریکا می‌بینند. شرکت‌های صنعتی دولتی چین دیگر نخواهند توانست پشت سر تعرفه‌های زیاد دولتی یهاد بگیرند و دیگر هیچ مانع وارداتی از آنها حمایت نخواهد کرد. شرکت‌های تجاری دولتی هم انحصار واردات را در اختیار نخواهند داشت.

درهای صنایع مخابراتی به روی سرمایه‌گذاران خارجی باز خواهد شد. بانک‌های خارجی، که در حال حاضر در مهار دولت چین قرار دارند و فعالیت‌ها و شبکه آنها تحت نظر هستند،

ازاد خواهند بود تا هرجای چین که خواستند سرمایه‌گذاری کنند. به عبارت دیگر، بخش دولتی که دز مستحکم و قدرت اصلی حزب کمونیست چین است، رویه ضعف خواهد نهاد.

خُب! پس جرا رهبران چین تیشه به ریشه قدرت خود می‌زنند؟ یک پاسخ این است که شماری از مقام‌های چین با آزادسازی اقتصاد چین موافق نیستند. اما اصلاح طلبانی نظریه جیانگ زمین تصور می‌کند که تشویقی که از او در سفر به کشورهای غرب می‌شود در وطن هم تکرار خواهد شد.

آقای «ژو رونگجی» هم پیوند دادن چین به سازمان تجارت جهانی را به شایستگی‌های فردی خود نسبت می‌دهد. اما هیچ کدام از این دو نفر از لحاظ فکری به آزادی بازار باور ندارند، بلکه این آزادی بازار را به نفع حکومت خود می‌دانند. دو بحث جدی و اصلی میان رهبران چین در جریان است؛ یکی اینکه عضویت در سازمان جهانی

تمیم مفهومی جوان

**با اذست دادن هر تا موقسىمتى
از بیانی فود را اذست ندهيد
با مت Fletcher مجب مار ما که
مجهز به آخرین سیستم های
تمیم هو می باشند مشهور
نمائید**

نتیجه کار مارادر
چهره خود بینید

**این جوان است که جوانی
دوباره شمارا باز میگرداند**

جهت کسب اطلاعات پیشرو مشاوره به آدرس:

**شهر قدس (شهر غرب) بلوار پونک باختی
اول خیابان درختی ساختمان سپهر طبقه اول ویا با
تلفن های: ۸۰۷۰۸۴۱ و ۸۰۷۰۸۹۵۸۸ تماش حاصل**

فرمایید.

تندر

TANDOR

الات فرسی
انسان

کوشش‌ها همیشه در ارائه مجموعه‌ای
کم نظر بوده است و اکنون کاملترین
دستاوردهای خود را برای انتخاب
بیشتر شما، در فضایی گسترده‌تر ارائه
کرده‌ایم، به امید دیدار شما

فروشگاه مرکزی : خیابان ملامیردا
خیابان شیراز جنوبی، شماره ۷۵
تلفن: ۸۰۳۳۰۶۴

فروشگاه میرداماد : خیابان میرداماد
بین میدان محسنی و شریعتی
شماره ۲۹ تلفن: ۰۲۳۵۹۸

داشت و در این فاصله نقش مطبوعات مستقل چینی محسوس تر خواهد شد.
آری عضویت چین در سازمان جهانی تجارت، نیرویی را آزاد خواهد کرد که به
دکرگونی در نظام سیاسی کهنه‌ای می‌انجامد.

چین تروتمندو، خطروناک تر

در میان اعضای هیأت آمریکایی که برای مذاکره با چین آمده بودند این
باور قوی وجود داشت که با پیوستن چین به سازمان تجارت جهانی روابط دو
کشور آمریکا و چین از جاده پرسنگل اخ کوتی خارج خواهد شد. اما، شاید این
باور یک خوش خیالی بیش نباشد.

روابط تجاری بین آمریکا و چین مسایل بسیاری نظیر دسترسی
آمریکایی‌ها به بازار اینو و پر مصرف چین و از بین رفتن مواد برای اعطای
منزلت ویژه به چین در تجارت با آمریکا که هرساله به تصویب کنگره می‌رسد،
را حل کند اما اختلافات تازه‌ای هم بین دو کشور قادر نمند ایجاد خواهد کرد.
اشتباه است که فکر کنیم با عضویت چین در سازمان تجارت جهانی
دولت و حکومتی خوش خیم تر در نظم نوین جهانی ظهور خواهد کرد. برای
بسیاری از چینی‌ها رشد اقتصادی با رشد ملی‌گرایی برابر است و حزب
کمونیست هم با نخ‌نما شدن جهانی‌بینی کمونیسم به ملی‌گرایی دامن زده
است. واکنش جوانان چینی نیست به بمباران سفارت چین در بلگراد، پایتخت
بیوگسلاوی گوای این رشد ملی‌گرایی است.

رشد اقتصادی به چین فرصت تقویت نیروهای مسلح را می‌دهد و
از این رو به یک قدرت منطقه‌ای بدل می‌شود. بی‌شک جیانگ زمین، رئیس
جمهور چین، این وعده قدرت منطقه‌ای شدن را به زیاراتی خود می‌دهد.
به عبارت دیگر، رفاه بیشتر برای چین ممکن است به تقویت شوونیزم
(ملی‌گرایی افراطی) در آن کشور بهداشت و پرجمعیت بینجامد نه ازکه آن را
نرم خوatur کند.

چین از هم‌اکنون به پیروزی نظامی خود علیه تایوان در هرجنب
احتمالی می‌اندیشد و می‌داند که تایوان در صورت پیوستن به سازمان تجارت
جهانی بیش از امروز تحت تأثیر دولت حزب کمونیست قرار خواهد گرفت. زیرا
تایوان برای پیوستن به سازمان تجارت جهانی محصور است مواد تجاری خود
را در برای چین کمونیست کنار بزند و در آن صورت قدری نظامی و اقتصادی
چین کمونیست علیه تایوان آسانتر خواهد شد.

به عبارت دیگر، هنوز خیلی زود است که آمریکا و چین را شرکای تجاری
راهبردی (استراتژیک) بدانیم. با این همه، برای آمریکا چاره‌ای نیست جز
آنکه چین را به سازمان تجارت جهانی بکشاند، زیرا رها کردن ازدهای زرد به
حال خود، آن هم در دوران گذار اقتصادی امنیت و صلح و جهان را به خطر
می‌اندازد.